

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2025/222

z dnia 27 stycznia 2025 r.

w sprawie dostępu dostawców usług płatniczych niebędących bankami do systemów płatności prowadzonych przez banki centralne Eurosystemu i do rachunków w bankach centralnych (EBC/2025/2)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret czwarte,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 22,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret czwarte, art. 12 ust. 1, art. 22 w powiązaniu z art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Eurosystem prowadzi systemy płatności zgodnie ze swoim mandatem i uprawnieniami określonymi w Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanym dalej „statutem ESBC”) – w szczególności w art. 3 ust. 1 tiret czwarte, art. 12 ust. 1 i art. 22 w związku z art. 17 – oraz zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii. Wykonując te zadania, Eurosystem należycie uwzględni art. 2 lit. b) dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ zmieniony art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/886⁽²⁾, który włącza instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego (zwane dalej łącznie niebankowymi dostawcami usług płatniczych) do wykazu instytucji kwalifikujących się, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków, do uczestnictwa w systemach płatności wyznaczonych na podstawie tej dyrektywy. W art. 35a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁽³⁾, dodanym na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) 2024/886, nałożono dodatkowe warunki – w porównaniu z innymi instytucjami – które tacy niebankowi dostawcy usług płatniczych muszą spełnić przed złożeniem wniosku o uczestnictwo w systemach wyznaczonych na podstawie dyrektywy 98/26/WE. Ponadto art. 10 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366, zmienionej art. 3 rozporządzenia (UE) 2024/886, umożliwia niebankowym dostawcom usług płatniczych deponowanie środków pieniężnych swoich klientów w celu ich ochrony na odrębnym rachunku w instytucji kredytowej lub banku centralnym według uznania tego banku centralnego.
- (2) Kwalifikacja niebankowych dostawców usług płatniczych do dostępu do systemów płatności prowadzonych przez bank centralny Eurosystemu ma na celu zwiększenie skuteczności i sprawnego funkcjonowania sektora płatności detalicznych, w tym między innymi ułatwienie realizacji płatności natychmiastowych w całej strefie euro.
- (3) W interesie pewności prawa oraz w celu uniknięcia dyskryminacji niebankowych dostawców usług płatniczych ze względu na ich miejsce siedziby banki centralne Eurosystemu powinny przyjąć jednolite podejście w odniesieniu do dostępu niebankowych dostawców usług płatniczych do wszystkich systemów płatności prowadzonych przez banki centralne Eurosystemu i rachunków w bankach centralnych. Banki centralne Eurosystemu powinny zatem stosować zestaw niedyskryminacyjnych, obiektywnych i opartych na analizie ryzyka kryteriów umożliwiających niebankowym dostawcom usług płatniczych bezpośredni dostęp do takich systemów płatności prowadzonych przez banki centralne Eurosystemu. Dzięki temu bezpośredni dostęp niebankowych dostawców usług płatniczych wspierałby integralność rynku oraz konkurencję i innowacje w ekosystemie usług płatniczych, nie stwarzając ryzyka dla odporności, integralności i bezpieczeństwa systemów płatności, a tym samym nie stając się źródłem ryzyka systemowego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/26/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/886 z dnia 13 marca 2024 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 260/2012 i (UE) 2021/1230 oraz dyrektywy 98/26/WE i (UE) 2015/2366 w odniesieniu do poleceń przelewu natychmiastowego w euro (Dz.U. L, 2024/886, 19.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/886/oj>).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

- (4) W art. 35a ust. 1 dyrektywy 2015/2366 określono szczegółowe warunki mające zastosowanie do niebankowych dostawców usług płatniczych, które chcą uczestniczyć w systemach płatności wyznaczonych na mocy dyrektywy 98/26/WE. Państwa członkowskie określają procedurę oceny zgodności niebankowych dostawców usług płatniczych z takimi warunkami. Z zastrzeżeniem tych procedur ważne jest ustanowienie wspólnego zestawu minimalnych wymogów na poziomie Eurosystemu, które musiałyby zostać spełnione przez niebankowych dostawców usług płatniczych chcących uzyskać dostęp do systemów płatności prowadzonych przez bank centralny. Te minimalne wymogi powinny być odpowiednio odzwierciedlone w warunkach umów między bankami centralnymi Eurosystemu a niebankowymi dostawcami usług płatniczych i powinny obejmować zgodność z określonymi wymogami bezpieczeństwa oraz przekazywanie właściwemu bankowi centralnemu Eurosystemu m.in. oświadczeń niebankowego dostawcy usług płatniczych lub odpowiedniego organu krajowego potwierdzających jego początkowe, a następnie kontynuowane spełnianie warunków określonych w prawie krajowym wdrażającym art. 35a ust. 1 dyrektywy 2015/2366, a także dostarczanie dodatkowej dokumentacji uzupełniającej na żądanie banków centralnych Eurosystemu.
- (5) Dyrektywa 98/26/WE i dyrektywa (UE) 2015/2366 nie przyznają niebankowym dostawcom usług płatniczych automatycznego dostępu do systemów płatności Eurosystemu, które są prowadzone na podstawie art. 3 ust. 1 tiret czwarte oraz art. 17, 18 i 22 Statutu ESBC, takich jak transeuropejski zautomatyzowany błyskawiczny system rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET). TARGET ma strukturę zbioru systemów płatności i zapewnia rachunki na potrzeby rozrachunku w euro w pieniądzu banku centralnego, a zatem odgrywa zasadniczą rolę w wykonywaniu niektórych podstawowych zadań Eurosystemu, w tym wspieraniu sprawnego funkcjonowania systemów płatności. Kryteria dostępu i zasady uczestnictwa w TARGET określono w wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) (*).
- (6) Celem Eurosystemu jest zapewnienie bezpośredniego dostępu do TARGET wszystkim kwalifikującym się uczestnikom. W związku z tym niebankowi dostawcy usług płatniczych, którzy kwalifikują się do uczestnictwa w TARGET, nie powinni już być rejestrowani jako adresowalni posiadacze kodu identyfikacyjnego instytucji (BIC) lub jako podmioty osiągalne na własny rachunek banków centralnych Eurosystemu, z wyjątkiem rachunku technicznego systemu płatności prowadzonego przez bank centralny w usłudze natychmiastowego rozliczania płatności w systemie TARGET (TIPS).
- (7) W celu zminimalizowania wszelkich potencjalnych zakłóceń lub negatywnego wpływu na przetwarzanie płatności, które mogłyby mieć wpływ na użytkowników końcowych, gdy niektórzy niebankowi dostawcy usług płatniczych nie będą już rejestrowani jako adresowalni posiadacze BIC lub podmioty osiągalne na własny rachunek banków centralnych Eurosystemu, konieczne jest ustanowienie okresu przejściowego umożliwiającego migrację takich niebankowych dostawców usług płatniczych, które kwalifikują się do bezpośredniego uczestnictwa w TARGET. Niebankowi dostawcy usług płatniczych, do których miałyby zastosowanie ten okres przejściowy, to podmioty zarejestrowane jako adresowalni posiadacze BIC lub podmioty osiągalne na własny rachunek banków centralnych Eurosystemu. Długość okresu przejściowego musiałaby być wystarczająca, aby ułatwić zakończenie wszelkich niezbędnych działań administracyjnych i technicznych, w tym testów przeprowadzanych przez niebankowych dostawców usług płatniczych we współpracy z odpowiednimi bankami centralnymi Eurosystemu, oraz umożliwić migrację wielu podmiotów do nowego modelu przyłączenia bez nadmiernego obciążania poszczególnych banków centralnych Eurosystemu. Okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2025 r. uznaje się za rozsądny i odpowiedni do takiego wdrożenia oraz do stopniowego wycofywania istniejących połączeń przez niektórych niebankowych dostawców usług płatniczych na potrzeby przetwarzania płatności.
- (8) Posiadanie przez niebankowych dostawców usług płatniczych rachunków w systemie płatniczym obsługiwanych przez bank centralny Eurosystemu, w tym TARGET, jest dopuszczalne, ale powinno mieć na celu jedynie zapewnianie środków w celu wypełnienia zobowiązań rozrachunkowych. W związku z tym saldo na takich rachunkach nie powinno przekraczać tego, co jest konieczne do wypełnienia takich zobowiązań. Utrzymywanie na rachunkach w systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny Eurosystemu środków przekraczających tę kwotę byłoby sprzeczne z jego celem. Z perspektywy stabilności cen i systemu finansowego ważne jest, aby takie rachunki były wykorzystywane zgodnie ze swoim przeznaczeniem do celów płatniczych, nie zaś na potrzeby ochrony środków. W związku z tym zastosowanie powinien mieć limit maksymalnej kwoty na rachunku, przy czym limit ten, jak również przepisy dotyczące jego obliczania, powinny być odpowiednio odzwierciedlone w warunkach umów między bankami centralnymi Eurosystemu a niebankowymi dostawcami usług płatniczych.

(*) Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2022/912 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym nowej generacji (TARGET) oraz uchylające wytyczne EBC/2012/27 (EBC/2022/8) (Dz.U. L 163 z 17.6.2022, s. 84).

- (9) W odniesieniu do rachunków w TARGET przy obliczaniu limitu maksymalnej kwoty na rachunku zasadniczo należy odpowiednio uwzględnić zobowiązania rozrachunkowe wynikające z bezpośredniego udziału niebankowego dostawcy usług płatniczych w systemach zewnętrznych, które dokonują rozrachunku w TARGET, a limit maksymalnej kwoty na rachunku powinien zasadniczo mieć zastosowanie również do kwot posiadanych przez niebankowego dostawcę usług płatniczych na rachunkach technicznych TARGET takich systemów zewnętrznych. Jednakże niedobór wiarygodnych danych na temat sald posiadanych przez niebankowych dostawców usług płatniczych na rachunkach TARGET na potrzeby szczególnych procedur systemów zewnętrznych utrudniłby skuteczne bieżące monitorowanie przez banki centralne Eurosystemu w celu zidentyfikowania niewłaściwego wykorzystania takich rachunków przez niebankowych dostawców usług płatniczych polegającego na utrzymywaniu nadwyżki płynności. W szczególności banki centralne Eurosystemu nie mają dostępu do danych o saldach niebankowych dostawców usług płatniczych: a) na rachunkach TARGET do celów procedury rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym systemu zewnętrznego D (zwanej dalej „procedurą rozrachunkową RTGS AS D”), o której mowa w art. 6 części VI załącznika I do wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8); oraz b) na rachunkach TARGET do celów procedur rozrachunku systemu zewnętrznego dotyczących płatności natychmiastowych (procedur rozrachunkowych TIPS AS), o których mowa w części VII załącznika I do tych wytycznych. W związku z tym do celów bieżących środki przechowywane przez niebankowych dostawców usług płatniczych na rachunkach TARGET do celów procedury rozrachunkowej RTGS AS D lub procedur rozrachunkowych TIPS AS nie powinny być uwzględniane przy obliczaniu limitu maksymalnej kwoty na rachunku, a limit ten nie powinien mieć zastosowania do tych środków. Zamiast tego dla niebankowych dostawców usług płatniczych należy ustanowić w stosownych przypadkach system miesięcznej sprawozdawczości opartej na oświadczeniach własnych, tak aby umożliwić odpowiednim bankom centralnym Eurosystemu monitorowanie, czy środki przechowywane przez tych dostawców na rachunkach TARGET do takich celów są w rzeczywistości wykorzystywane do wypełniania zobowiązań rozrachunkowych. Taki system sprawozdawczości opartej na oświadczeniach własnych powinien obejmować miesięczne sprawozdania dotyczące maksymalnych i średnich sald overnight niebankowych dostawców usług płatniczych na takich rachunkach, a także ich maksymalnych i średnich dziennych zobowiązań rozrachunkowych przetwarzanych w odpowiednim systemie zewnętrznym.
- (10) Eurosystem powinien dokonać przeglądu metody obliczania limitu maksymalnych kwot na rachunku w określonych odstępach czasu po stabilizacji modelu operacyjnego w celu ograniczenia utrzymującej się tendencji wzrostowej tych kwot.
- (11) Aby wspierać kulturę przestrzegania wymogów dotyczących limitów maksymalnej kwoty na rachunku, odpowiedni bank centralny Eurosystemu powinien nakładać sankcje na niebankowych dostawców usług płatniczych posiadających na takich rachunkach kwoty przekraczające odpowiednie limity maksymalnej kwoty na rachunku. Aby zapobiec powtarzającym się lub systematycznym naruszeniom, wśród zdarzeń uznawanych za istotną niezgodność z mającymi zastosowanie wymogami powinny znajdować się wszelkie przypadki naruszenia obejmujące znaczne przekroczenie limitów maksymalnej kwoty na rachunku lub nieusunięcie takiego przekroczenia przez niebankowego dostawcę usług płatniczych niezwłocznie po otrzymaniu wezwania. W takich przypadkach należy zezwolić odpowiedniemu bankowi centralnemu Eurosystemu na wypowiedzenie uczestnictwa niebankowego dostawcy usług płatniczych w danym systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny oraz na nałożenie dodatkowej kary w odniesieniu do rachunków, które w rezultacie zostaną zamknięte.
- (12) Chociaż dyrektywa (UE) 2015/2366 wymaga od niebankowych dostawców usług płatniczych ochrony środków pieniężnych swoich klientów poprzez otwieranie rachunków przeznaczonych do ochrony środków lub za pomocą innych metod, podstawową funkcją banków centralnych nie jest działanie jako substytut instytucji kredytowych w świadczeniu usług ochrony środków. Oferowanie rachunków przeznaczonych do ochrony środków przez banki centralne może mieć wpływ na ogólne bezpieczeństwo i niezawodność mechanizmu transmisji polityki pieniężnej oraz całego systemu finansowego; może także pojawić się znaczące ryzyko dla osiągnięcia celów Eurosystemu, specyficznych dla banków centralnych. Ryzyka takie obejmują wpływy depozytów od instytucji kredytowych, na przykład w scenariuszu, w którym depozyty byłyby przechowywane w banku centralnym, co prowadzi do stopniowego pominięcia pośrednictwa sektora bankowości komercyjnej, co miałoby negatywny wpływ na dostępność płynności, a tym samym utrudniłoby skuteczną transmisję polityki pieniężnej. Podobnie syntetyczna cyfrowa waluta banku centralnego, na przykład pieniądz elektroniczny emitowany przez niebankowego dostawcę usług płatniczych i w pełni zabezpieczony pieniądzem banku centralnego, może zacierać rozróżnienie między pieniądzem banku centralnego, aktywami rozrachunkowymi wolnymi od ryzyka kredytowego i ryzyka płynności oraz pieniądzem banku komercyjnego. Deponowanie środków pieniężnych klientów w bankach centralnych mogłoby grozić myleniem pieniądza elektronicznego z innymi formami pieniądza, w tym pieniądzem banku centralnego, w percepcji opinii publicznej, co zniekształciłoby postrzeganie ryzyka.

- (13) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 ⁽⁵⁾, które ma zastosowanie od dnia 30 grudnia 2024 r., zobowiązuje dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do ochrony środków pieniężnych swoich klientów w instytucji kredytowej lub, w przypadku gdy taki rachunek jest dostępny, w banku centralnym. W tym ostatnim przypadku wszelkie decyzje o oferowaniu rachunków przeznaczonych do ochrony środków pozostają w gestii banków centralnych Eurosystemu. Możliwość prowadzenia rachunków przeznaczonych do ochrony środków w bankach centralnych Eurosystemu nie powinna być oferowana dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów z tych samych powodów, co nie powinna być oferowana niebankowym dostawcom usług płatniczych, a także w celu utrzymania równych warunków działania dla różnych instytucji uczestniczących w rynku usług płatniczych.
- (14) Prowadzenie rachunków przeznaczonych do ochrony środków poza TARGET, tj. w krajowych systemach płatniczych lub bezpośrednio w księgach banku centralnego Eurosystemu, ma znaczenie dla podstawowych zadań związanych z realizacją polityki pieniężnej i zapewnieniem sprawnego funkcjonowania systemów płatności, a zatem wchodzi w zakres art. 17 i 22 Statutu ESBC. W związku z tym również z tego powodu poszczególne banki centralne Eurosystemu nie powinny oferować ani udostępniać rachunków przeznaczonych do ochrony środków niebankowym dostawcom usług płatniczych i dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów. Aby uniknąć wątpliwości, rachunki techniczne systemu zewnętrznego dla procedury rozrachunkowej RTGS AS D lub rachunki techniczne TIPS AS, chociaż są rachunkami środków gwarantowanych, nie są rachunkami przeznaczonymi do ochrony środków do celów art. 10 ust. 1 lit. a) dyrektywy (UE) 2015/2366 lub do celów art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114.
- (15) Niebankowym dostawcom usług płatniczych, którzy mają dostęp do systemów płatności prowadzonych przez bank centralny, należy zezwolić na otwieranie wielu rachunków rozrachunkowych, w zależności od oferty podmiotu prowadzącego system płatności. Ponieważ takie rachunki nie zapewniałyby rozdziału środków pieniężnych klientów, rachunki takie nie byłyby chronione przed niewypłacalnością.
- (16) Zmienione muszą zostać wytyczne (UE) 2022/912 (EBC/2022/8), w związku z czym stosowanie przepisów niniejszej decyzji dotyczących wniosków niebankowych dostawców usług płatniczych o dostęp do TARGET należy odroczyć do dnia 16 czerwca 2025 r., czyli do dnia, w którym ze względów technicznych zastosowanie będą miały zmiany do wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8).
- (17) Dla zachowania pewności prawa oraz w celu ułatwienia dostosowania warunków funkcjonowania banków centralnych Eurosystemu jako operatorów systemów płatności lub banków centralnych prowadzących rachunki do ostatnich odpowiednich zmian prawodawstwa Unii, datę rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji należy dostosować do terminu transpozycji przez państwa członkowskie zmian do dyrektywy 98/26/WE i dyrektywy (UE) 2015/2366 wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2024/886, czyli do dnia 9 kwietnia 2025 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „bank centralny Eurosystemu” – Europejski Bank Centralny lub krajowy bank centralny państwa członkowskiego, którego walutą jest euro;
- 2) „system płatności prowadzony przez bank centralny” – system płatności prowadzony przez bank centralny Eurosystemu, który obejmuje system będący komponentem TARGET;
- 3) „niebankowy dostawca usług płatniczych” – dowolne z poniższych:
 - a) instytucję płatniczą w rozumieniu art. 4 pkt 4 dyrektywy (UE) 2015/2366 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾, z wyłączeniem tych, które korzystają z wyłączenia na mocy art. 2 ust. 5 albo art. 32 lub 33 tej dyrektywy;

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

- b) instytucję pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE (⁷), z wyjątkiem osoby prawnej korzystającej ze zwolnienia na mocy art. 9 tej dyrektywy;
- 4) „rachunek przeznaczony do ochrony środków” – odrębny rachunek w instytucji kredytowej lub, według uznania banku centralnego Eurosystemu, w tym banku centralnym, który jest otwarty przez:
 - a) niebankowego dostawcę usług płatniczych w celu zapewnienia oddzielenia środków pieniężnych swoich klientów od funduszy własnych tego niebankowego dostawcy usług płatniczych – do celów art. 10 ust. 1 lit. a) dyrektywy (UE) 2015/2366;
 - b) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w celu zapewnienia ochrony praw własności swoich klientów i zapobiegania wykorzystywaniu środków pieniężnych jego klientów na jego własny rachunek – do celów art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 (⁸);
- 5) „dostawca usług w zakresie kryptoaktywów” – dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15) dyrektywy (UE) 2023/1114;
- 6) „zlecenie przekazania środków pieniężnych” – zlecenie przekazania środków pieniężnych w rozumieniu pkt 16 załącznika III do wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8);
- 7) „koniec dnia operacyjnego” – określony w regulaminie odpowiedniego systemu płatności prowadzonego przez bank centralny graniczny czas rozrachunku zleceń przekazania środków pieniężnych dla tego dnia operacyjnego.

Artykuł 2

Dostęp do systemów płatności prowadzonych przez banki centralne

1. Bank centralny Eurosystemu umożliwia dostęp do prowadzonych przez siebie systemów płatności niebankowemu dostawcy usług płatniczych, który złożył wniosek o taki dostęp i spełnia wszystkie poniższe wymogi:
 - a) niebankowy dostawca usług płatniczych (lub osoba trzecia wykonująca takie zadania, za której działania i zaniechania dostawca ten ponosi wyłączną odpowiedzialność) zainstalował, obsługuje i monitoruje infrastrukturę informatyczną niezbędną do połączenia z systemem płatności prowadzonym przez bank centralny oraz zapewnia bezpieczeństwo takiej infrastruktury i zarządzanie nią, a także jest w stanie składać w takim systemie płatności prowadzonym przez bank centralny zlecenia przekazania środków pieniężnych;
 - b) niebankowy dostawca usług płatniczych dostarczy wszelkich informacji uzupełniających, które odpowiedni bank centralny uzna za niezbędne do podjęcia decyzji w sprawie wniosku o uzyskanie dostępu do systemu płatności prowadzonego przez bank centralny;
 - c) niebankowy dostawca usług płatniczych wdroży odpowiednie środki kontroli bezpieczeństwa w celu ochrony swoich systemów przed nieuprawnionym dostępem i wykorzystaniem, w tym w odniesieniu do cyberodporności i bezpieczeństwa informacji;
 - d) niebankowy dostawca usług płatniczych przedłoży odpowiedniemu bankowi centralnemu albo oświadczenie wydane przez odpowiedni właściwy organ krajowy, albo oświadczenie należycie podpisane przez właściwy organ decyzyjny tego niebankowego dostawcy usług płatniczych, w obu przypadkach potwierdzające spełnienie przez tego dostawcę: (i) warunków wnioskowania o uczestnictwo w wyznaczonych systemach płatności, określonych w odpowiednich przepisach prawa krajowego wdrażających art. 35a ust. 1 dyrektywy 2015/2366; oraz (ii) procedur określonych w odpowiednich przepisach prawa krajowego wdrażających art. 35a ust. 2 dyrektywy 2015/2366.

Aby uniknąć wątpliwości, żadne z postanowień niniejszego ustępu nie zwalnia niebankowych dostawców usług płatniczych z obowiązku spełnienia jakichkolwiek wymogów, w tym szczególnych procedur składania wniosków, mających do nich zastosowanie zgodnie z wytycznymi (UE) 2022/912 (EBC/2022/8).

2. W odniesieniu do wniosków o udzielenie dostępu do TARGET składanych przez niebankowych dostawców usług płatniczych do banku centralnego Eurosystemu przepisy ust. 1 stosuje się od dnia 16 czerwca 2025 r.

(⁷) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7)

(⁸) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

3. Niebankowy dostawca usług płatniczych, który uzyskał dostęp do systemu płatności prowadzonego przez bank centralny, przedkłada odpowiedniemu bankowi centralnemu raz w każdym roku takiego dostępu oświadczenie podpisane przez jego właściwy organ decyzyjny potwierdzające stałe spełnianie przez tego dostawcę wymogów określonych w ust. 1 lit. c) i d). Odpowiedni bank centralny jest uprawniony do weryfikacji informacji zawartych w takim oświadczeniu i żądania wszelkich dokumentów potwierdzających, jakie uzna za konieczne.

4. Krajowy bank centralny państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, może wprowadzić dodatkowe wymogi wobec niebankowych dostawców usług płatniczych w zakresie dostępu do systemów płatności prowadzonych przez bank centralny w celu uwzględnienia szczególnego profilu ryzyka swoich systemów płatności prowadzonych przez bank centralny innych niż TARGET.

Artykuł 3

Rachunki w systemach płatności prowadzonych przez bank centralny i nieoferowanie rachunków przeznaczonych do ochrony środków

1. Banki centralne Eurosystemu nie oferują ani nie udostępniają niebankowym dostawcom usług płatniczych oraz dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów rachunków przeznaczonych do ochrony środków.

2. Banki centralne Eurosystemu nie otwierają rachunków innych niż rachunki w systemach płatności prowadzonych przez bank centralny na rzecz niebankowych dostawców usług płatniczych kwalifikujących się do uczestnictwa w takich systemach płatności prowadzonych przez bank centralny.

3. Rachunki TARGET oferowane do celów procedury rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym systemu zewnętrznego D, o której mowa w art. 6 części VI załącznika I do wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8) (zwanej dalej „procedurą rozrachunkową RTGS AS D”), oraz rachunki TARGET oferowane do celów procedur rozrachunkowych systemu zewnętrznego TIPS na podstawie części VII załącznika I do tych wytycznych (zwanych dalej „procedurami rozrachunkowymi TIPS AS”) nie są uznawane za rachunki przeznaczone do ochrony środków do celów ust. 1.

4. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. banki centralne Eurosystemu cofają dostęp niebankowym dostawcom usług płatniczych zarejestrowanym jako adresowalni posiadacze kodów identyfikacyjnych instytucji (BIC) lub jako podmioty osiągalne na własny rachunek banków centralnych Eurosystemu w TARGET.

5. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 4 banki centralne Eurosystemu zapewniają dostęp, bezpośredni lub inny, niebankowym dostawcom usług płatniczych do systemów płatności prowadzonych przez bank centralny, z wyłączeniem TARGET, na tych samych zasadach, na jakich taki dostęp jest oferowany innym uprawnionym uczestnikom.

6. Oprocentowanie środków na rachunkach niebankowych dostawców usług płatniczych w każdym systemie płatności prowadzonym przez bank centralny Eurosystemu jest zgodne z decyzją Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2024/1209 (EBC/2024/11) (*).

Artykuł 4

Limit maksymalnej kwoty na rachunku

1. Środki znajdujące się na wszystkich rachunkach danego niebankowego dostawcy usług płatniczych w danym systemie płatniczym obsługiwanych przez bank centralny na koniec dnia operacyjnego, w tym na rachunkach TARGET, o których mowa w ust. 2, nie mogą przekraczać limitu maksymalnej kwoty na rachunku dla tego systemu płatniczego.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, obejmują środki przechowywane na koniec dnia operacyjnego przez danego niebankowego dostawcę usług płatniczych na jednym z następujących rachunków w TARGET:

- a) głównym rachunku pieniężnym (rachunku MCA), o którym mowa w części II załącznika I do wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8);
- b) dedykowanym rachunku pieniężnym RTGS (rachunku RTGS DCA), o którym mowa w części III załącznika I do wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8);
- c) dedykowanych rachunków pieniężnych rozrachunku płatności natychmiastowych (rachunkach TIPS DCA), o których mowa w części V załącznika I do wytycznych (UE) 2022/912 (EBC/2022/8).

(*) Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2024/1209 z dnia 16 kwietnia 2024 r. w sprawie oprocentowania depozytów niezwiązanych z polityką pieniężną utrzymywanych w krajowych bankach centralnych i w Europejskim Banku Centralnym (EBC/2024/11) (Dz.U. L, 2024/1209, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1209/oj>).

3. Środki, o których mowa w ust. 1, nie obejmują środków przechowywanych przez niebankowego dostawcę usług płatniczych na rachunkach w TARGET do celów procedury rozrachunkowej RTGS AS D lub procedur rozrachunkowych TIPS AS.
4. Limit maksymalnej kwoty na rachunku, o którym mowa w ust. 1, oblicza się w następujący sposób:
 - a) w przypadku gdy niebankowy dostawca usług płatniczych działał przez okres 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o dostęp do systemu płatniczego prowadzonego przez bank centralny, limit maksymalnej kwoty na rachunku stanowi dwukrotność szczytowej wartości wychodzących zleceń przekazania środków pieniężnych, w tym, w stosownych przypadkach, zleceń przekazania środków pieniężnych systemu zewnętrznego, ale z wyłączeniem transferów płynności niebankowego dostawcy usług płatniczych w dowolnym dniu operacyjnym w ciągu poprzedniego okresu 12 miesięcy kalendarzowych. Niebankowy dostawca usług płatniczych zawiera szczegółowy sposób obliczania takiego limitu maksymalnej kwoty na rachunku w swoim wniosku do odpowiedniego banku centralnego Eurosystemu o uczestnictwo w systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny;
 - b) w przypadku gdy dany niebankowy dostawca usług płatniczych nie działał przez okres 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie dostępu do systemu płatniczego prowadzonego przez bank centralny, limit maksymalnej kwoty na rachunku stanowi dwukrotność oczekiwanej całkowitej wartości szczytowej wychodzących zleceń przekazania środków pieniężnych tego dostawcy, w tym, w stosownych przypadkach, zleceń przekazania środków pieniężnych systemu zewnętrznego, ale z wyłączeniem transferów płynności. Niebankowy dostawca usług płatniczych zawiera szczegółowe wyliczenie limitu maksymalnej kwoty na rachunku w swoim wniosku o uczestnictwo w systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny;
 - c) w okresie 12 miesięcy od otwarcia pierwszego aktywnego rachunku w systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny odpowiedni bank centralny Eurosystemu ponownie oblicza limit maksymalnej kwoty na rachunku dla każdego niebankowego dostawcy usług płatniczych w każdym miesiącu w pierwszym kwartale, a następnie w każdym kwartale. Taki ponownie obliczony limit maksymalnej kwoty na rachunku ma zastosowanie od następnego dnia roboczego po powiadomieniu danego niebankowego dostawcy usług płatniczych przez odpowiedni bank centralny Eurosystemu o ponownym obliczeniu, aż do następnego ponownego obliczenia;
 - d) po upływie pierwszego okresu 12 miesięcy od otwarcia pierwszego aktywnego rachunku w systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny odpowiedni bank centralny Eurosystemu ponownie oblicza limit maksymalnej kwoty raz do roku. Ponowne obliczenie opiera się na rzeczywistej całkowitej wartości szczytowej wychodzących zleceń przekazania środków pieniężnych tego dostawcy, w tym, w stosownych przypadkach, zleceń przekazania środków pieniężnych systemu zewnętrznego, ale z wyłączeniem transferów płynności, w czasie poprzedniego 12-miesięcznego okresu w danym systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny, a także na informacjach przekazanych odpowiedniemu bankowi centralnemu Eurosystemu zgodnie z lit. a) i b);
 - e) w wyjątkowych okolicznościach odpowiedni bank centralny Eurosystemu może, według własnego uznania, ponownie obliczyć limit maksymalnej kwoty na rachunku na zasadzie ad hoc w przypadku istotnej zmiany wartości rozrachunku danego niebankowego dostawcy usług płatniczych, która już wystąpiła lub nieuchronnie wystąpi i która mogłaby spowodować naruszenie odpowiedniego limitu maksymalnej kwoty na rachunku. Takie ponowne obliczenia przeprowadza się zgodnie z lit. b).
5. W przypadku gdy całkowita kwota środków na rachunkach niebankowego dostawcy usług płatniczych przekracza mający zastosowanie limit maksymalnej kwoty na rachunkach, dostawca ten podejmuje natychmiastowe kroki w celu obniżenia takiej całkowitej kwoty środków na rachunkach poniżej limitu maksymalnej kwoty na rachunkach. Jeżeli takie obniżenie nie jest możliwe ze względu na przychodzącą płatność na krótko przed końcem dnia operacyjnego, obniżenie następuje bez zbędnej zwłoki po rozpoczęciu następnego dnia operacyjnego.
6. Niebankowy dostawca usług płatniczych, który jest bezpośrednim uczestnikiem w systemie płatniczym będącym systemem zewnętrznym TARGET i korzysta z procedury rozrachunkowej RTGS AS D lub procedur rozrachunkowych TIPS AS, co miesiąc przekazuje odpowiedniemu bankowi centralnemu Eurosystemu sprawozdania dotyczące szczytowych i średnich dziennych sald overnight na odpowiednich rachunkach technicznych systemu zewnętrznego TARGET. Niebankowy dostawca usług płatniczych przekazuje również z częstotliwością miesięczną informacje dotyczące szczytowych i średnich dziennych zobowiązań rozrachunkowych przetwarzanych w odpowiednim systemie zewnętrznym.
7. EBC dokonuje przeglądu typów rachunków wskazanych w ust. 2 nie później niż rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, a następnie co najmniej raz na trzy lata. EBC dokonuje przeglądu metody obliczania limitu maksymalnej kwoty na rachunku wskazanej w ust. 4 nie później niż rok od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, a następnie co najmniej raz na trzy lata.

Artykuł 5

Niespełnienie wymogów dotyczących limitu maksymalnej kwoty na rachunku lub wymogów dotyczących dostępu do systemów płatności prowadzonych przez bank centralny

1. W przypadku niespełnienia przez niebankowego dostawcę usług płatniczych wymogów art. 4 odpowiedni bank centralny Eurosystemu nakłada karę w wysokości 0,03 % całkowitej kwoty przekraczającej limit maksymalnej kwoty na wszystkich rachunkach niebankowego dostawcy usług płatniczych na koniec dnia operacyjnego w każdym systemie płatniczym prowadzonym przez dany bank centralny Eurosystemu, oraz dodatkową karę dzienną w wysokości 1 000 EUR za każdy dzień niezgodności.

2. W przypadku gdy niebankowy dostawca usług płatniczych nie usunie istotnego naruszenia wymogów art. 4, odpowiedni bank centralny Eurosystemu może wypowiedzieć uczestnictwo tego dostawcy w systemie płatności prowadzonym przez bank centralny z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia oraz nakłada dodatkową jednorazową karę w wysokości 1 000 EUR za każdy zamknięty rachunek.

Na potrzeby niniejszego ustępu za przypadek istotnego naruszenia uznaje się między innymi: a) systematyczne lub powtarzające się przekroczenie mającego zastosowanie limitu maksymalnej kwoty na rachunku, w tym w szczególności naruszenie polegające na znacznym przekroczeniu mającego zastosowanie limitu maksymalnej kwoty na rachunku; oraz b) brak obniżenia kwot znajdujących się na odpowiednich rachunkach poniżej mającego zastosowanie limitu maksymalnej kwoty na rachunku do końca dnia operacyjnego następującego po dniu operacyjnym, w którym środki te zostały otrzymane.

3. W przypadku gdy niebankowy dostawca usług płatniczych przestanie spełniać wymogi określone w art. 2 ust. 1, odpowiedni bank centralny Eurosystemu może wypowiedzieć uczestnictwo tego dostawcy w systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny bez zachowania terminu wypowiedzenia.

4. W przypadku gdy niebankowy dostawca usług płatniczych nie spełnia wymogów określonych w art. 2 ust. 3, odpowiedni bank centralny Eurosystemu może wypowiedzieć uczestnictwo tego dostawcy w systemie płatniczym prowadzonym przez bank centralny z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia.

5. EBC dokonuje przeglądu postanowień niniejszego artykułu nie później niż rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, a następnie co najmniej raz na trzy lata.

Artykuł 6

Zmiana warunków uczestnictwa systemów płatności prowadzonych przez bank centralny

Banki centralne Eurosystemu dokonują zmiany warunków uczestnictwa wszystkich prowadzonych przez siebie systemów płatności w celu uwzględnienia, w stosownych przypadkach, wymogów określonych w art. 2–5.

Artykuł 7

Wejście w życie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 9 kwietnia 2025 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 27 stycznia 2025 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE